எல்லா நாட்டவருக்கும் ஞானஸ்நானம்

பின்பு, அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் உலகமெங்கும் போய் சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப் படுவான்; விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப் படுவான் ... என்றார் (மாற். 16:15, 16).

இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுபவர்கள் எருசலேம் தொடங்கி (லூக். 24:47) உலகமெங்கும் போய் எல்லா நாட்டவருக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படிக் கட்டளையிட்டார் (மத். 28:19; மாற். 16:15, 16). பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பேதுருவே (அப். 2:1) இயேசுவின் நாமத்தில் பாவமன்னிப்பு அளிப்பது பற்றி முதன் முதல் அறிவித்தவராயிருந்தார். அந்தச் செய்தியானது அங்கிருந்தவர்களுக்கும், அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் மற்றும் தூரத்திலுள்ள யாவருக்கும் - எல்லா நாடுகளிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் ஆனதென்று அவர் கூறினார் (அப். 2:39). நடபடிகளின் புத்தகமானது ஆதி கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுக்கு இயேசு கொடுத்திருந்த நிகழ்ச்சி நிரலைப் பின்பற்றுகையில் செயல்பட்டவைகளை எடுத்துரைக்கின்றது (அப். 1:8).

நடபடிகள் புத்தகத்தில் காணப்படுகிறபடி ஞானஸ்நானம் பற்றிய ஒரு நல்ல தொகுப்புரையை ஃப்ரெடெரிக் டேல் புரூனர் அவர்கள் எழுதினார். அவர், "நடபடிகளில் ஞானஸ்நானம் என்பது தனிப்பட்ட இரட்சிப்பின் எல்லா உண்மைகளுக்கானவற்றை உள்ளடக்கும் சொற்பாங்காக இருக்கின்றது: சுவிசேஷ செய்தி, மனந்திரும்புதல், மன்னிப்பு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரம், மற்றும் சபைக்குள் ஏற்கப்படுதல்."[1]

நடபடிகள் புத்தகமானது இரட்சிக்கப்படுவதற்கு மனிதர் செய்ய வேண்டிய எல்லாவற்றையும் கொண்டுள்ள மனமாற்றத்தின் ஏதாவது ஒரு பதிவேடு ஒன்றில் உள்ளடக்குவதில்லை; இதற்குப் பதிலாக, இது சில நிகழ்ச்சிகளில் மனந்திரும்புதலைக் குறிப்பிடுகின்றது, மற்றும் பெரும் பான்மையான நிகழ்ச்சிகளில் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு, விசுவாசித்து, ஞானஸ்நானம் பெறுதலைக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்த மூன்று தேவைகளில் ஏதாவதொன்று உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும்போது, மற்றவைகள் யூகித்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவைகளாய் உள்ளன. இது உண்மையல்ல வென்றால், இரட்சிப்புக்கு இவைகளைக் காட்டிலும் அதிகமான ஏதொன்றையும் சுட்டிக்காட்டும் மற்ற வசனங்களின் எடுத்துரைப்புக்கள்

வினயமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியவைகள் அல்லவென்றாகிறது (மாற். 16:16; அப். 2:38).

முதல் நூற்றாண்டு உலகத்தில் சுவிசேஷமானது எப்படிப் பரவத் தொடங்கியது என்பதை நடபடிகளின் புத்தகம் கூறுகின்றது. ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களின் செயல்பாடுகள் இயேசு கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்தின் (நாமத்தின்) அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன (கொலோ. 3:17). இந்த செயல்பாடுகள் உபதேசம், அற்புதங்கள் மற்றும் ஞானஸ்நானம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தன (அப். 2:38; 3:6, 16; 4:10, 12, 30; 5:41; 8:12, 16; 9:27, 28; 10:43, 48; 15:26; 16:18; 19:5; 22:16).

செய்தி

பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று உண்டான திரளான பதில்செயலுக்குப் பின்னும், மற்றும் அதைத் தொடர்ந்த பல மனமாற்றங்களிலும் (அப். 2:41; 4:4; 5:14; 6:1, 7) பவுல் என்று பின்னாளில் அறியப்பட்ட (அப். 13:9) சவுலின் (அப். 8:3) செயல்பாட்டினால் உபத்திரவம் எழுகின்ற வரைக்கும் சபை யானது எருசலேமையே அடிப்படை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. பிறகு அது உலகின் மற்ற பகுதிகளுக்குப் பரவத் தொடங்கிற்று. பிலிப்பு சமாரியாவின் பட்டணத்திலும் (அப். 8:5) பிறகு எத்தியோப்பிய மந்திரிக்கும் (அப். 8:35) கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தார்.

கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தல் என்பது இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமம் (அப். 8:5, 35), ஞானஸ்நானம் (அப். 8:12, 36), இயேசுவின் மரணம் (அப். 2:23, 36; 3:15; 4:10; 5:30; 10:39; 13:28), அவரது இராஜ்யம் (19:8; 20:25; 28:23, 31) மற்றும் அவரது உயிர்த்தெழுதல் (அப். 2:24, 32; 3:15; 4:2, 10, 33; 10:40; 13:30; 17:3, 18, 31; 23:6; 24:15, 21; 26:8, 23; 1 கொரி. 2:1, 2) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தது என்பது தெளிவு. இயேசுவின் மரணம் அல்லது இரத்தம் பாவங்களை மன்னிக்கிறது என்று அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புத்தகத்தில் எங்குமே கூறப்படவில்லை. ஆகிலும் இது செய்தியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும் (1 யோவா. 1:7). அவருடைய இரத்தத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் மூலமாகவே நீதிமானாக்கப்படுகின்றோம் (ரோமர் 3:25), மற்றும் இரத்தம் சிந்துதலின்றி பாவமன்னிப்பு இல்லை (எபி. 9:22). பவுல் கிறிஸ்துவின் சிலுவையைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தது பற்றி நடபடிகளின் புத்தகம் பதிவு செய்யவில்லையென்றாலும் (அப். 13:16-47; 14:15-17; 17:22-31; 20:18-35; 22:3-21; 23:6; 24:10-21; 26:4-23 ஆகியவற்றில் உள்ள பவுலின் உரைகளை ஆய்வு செய்து பார்க்கவும்), பவுல் தாம் சிலுவையைப் பற்றிப் பிரசங்கித்ததாக எழுதியுள்ளார் (1 கொரி. 2:1, 2). மனமாற்ற நிகழ்ச்சிகளில் கூறப்பட்ட மற்றும் செய்யப்பட்ட ஒவ்வொன்றும் நடபடிகளின் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதற்கு இது ஆதாரமாயிருக்க வேண்டும். இரட்சிப்பின் முழுமையான சித்தரிப்பானது இரட்சிப்பைப் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டின் போதனைகளின் ஒருங்கமைவை

ஒன்று கூட்டி வைத்துப் பார்ப்பதினால் மட்டுமே உறுதிப்படுத்தப்பட முடியும்.

பிலிப்புவின் பிரசங்கம்

பிலிப்பு பிரசங்கித்த விஷயமானது எருசலேமில் பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று (அப். 2:1) பேதுரு பிரசங்கித்திருந்ததைப் போலவே இருந்திருக்க வேண்டும் (அப். 2:38; லூக். 24:47). அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்தில் உறுதியாய்த் தரித்திருந்த (அப். 2:42) மற்றவர்களுடன் பிலிப்புவும் எருசலேமில் அந்த அப்போஸ்தலர்களுடன் இருந்தார் (அப். 6:2-5). ஆகையால் அவர், அவர்களின் உபதேசத்திற்கு நன்கு பழக்கப்பட்டிருப்பார். அவர்கள் பிரசங்கித்ததையே அவரும் பிரசங்கித்திருப்பார். மக்கள் பேதுருவின் பிரசங்கத்திற்குப் பதில்செயல் செய்திருந்தது போலவே (அப். 2:41) ஞானஸ்நானம் பெற்றதன் மூலம் பிலிப்புவின் பிரசங்கத்திற்கும் பதில்செயல் செய்தனர் என்ற உண்மையினால் இந்த சத்தியமானது வலுவூட்டப் படுகின்றது (அப். 8:12, 35-39).

பேதுரு பிரசங்கித்ததைக் கேட்டவர்கள் பக்தியுள்ள யூதர்களாய் இருந்தபோதிலும் (அப். 2:5), மற்றும் பிலிப்பு பிரசங்கித்ததைக் கேட்டவர்கள் இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலமாக இரட்சிப்பு தேவையாயிருந்த பாவிகளாய் இருந்தார்கள் (ரோமர் 3:23-25). இந்தக் காரணத்திற்காகவே எல்லா மக்களுக்கும் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய செய்தியானது (அப். 15:9) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. எருசலேம் தொடங்கி எல்லா நாடுகளிலும் இந்தச் செய்தியானது பிரசங்கிக்கப்படும் என்று இயேசு கூறியிருந்தார் (லூக். 24:47). தேவன் மனித குலத்துடனான தம்முடைய செயல்பாடுகளில் சீரானவராகவும் பாரபட்சமற்றவராகவும் இருக்கின்றார் (ரோமர் 2:5-11). பேதுருவின் முதல் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்கள் யாவரும் மனந்திரும்பித் தங்கள் பாவமன்னிப்புக்கென்று ஞானஸ்நானம் பெறும்படி வேண்டியிருந்தது என்றால் (அப். 2:38), பிலிப்புவின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்கள் உட்பட எங்குமுள்ள எல்லா மக்களும் அதையே செய்யும்படியாகவே வேண்டியதாயிருந்தது.

ஆகையால் பிலிப்புவின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு பதில்செயல் செய்த அனைவரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர் (அப். 8:12, 38). இது கூறப்பட வில்லையென்றாலும் கூட, பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பேதுரு பிரசங்கித்த செய்தியையே அவர்களெல்லாரும் போதித்தனர் என்ற முடிவைப் பெற இயலும். நடபடிகளின் புத்தகமானது தண்ணீரினாலும் ஆவியினாலும் பிறப்பதை விளக்குகின்ற தேவனுடைய தெய்வீக விளக்கவுரை நூலாக உள்ளது. தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு நீதியுள்ள மற்றும் நீதியற்ற யாவரும் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் என்று தெய்வ பக்தியுள்ள நிக்கொதேமுவிடம் இயேசு கூறினார் (யோவா. 3:3-5; அப். 8:12).

எத்தியோப்பிய மந்திரியின் மனமாற்றம் பற்றி புரூனர் அவர்கள் பின்வருமாறு நன்கு விளக்கியுள்ளார்:

பாவமன்னிப்பு பற்றியோ அல்லது அதை அந்த மந்திரி விசுவாசித்தார் என்பது பற்றியோ இவ்வசனப் பகுதியில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் ஞானஸ்நானமானது இவை எல்லாவற்றையும் கூறுகின்றது. நடபடிகளில் ஞானஸ்நானமானது "பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரம்" பற்றிக் கூறுவதற்கு (2:38-41) சற்றும் குறைவற்ற வகையில் "விசுவாசம்" மற்றும் "பாவமன்னிப்பு" பற்றிக் கூறுகின்றது. நடபடிகளில் ஞானஸ்நானம் என்பது தனிப்பட்ட இரட்சிப்பின் எல்லா உண்மைகளையும் உள்ளடக்கிய சொற்பாங்காய் உள்ளது: சுவிசேஷத்தின் செய்தி, மனந்திரும்புதல், மன்னிப்பு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரம் மற்றும் சபையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல்.[2]

எத்தியோப்பிய மந்திரியைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளதிலிருந்து குறிப்பிட்ட சில முடிவுகளைப் பெற இயலும்: (1) அவருக்கு இயேசுவைப் பற்றிப் போதிக்கப்பட்டிருந்தது (அப். 8:35); (2) அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதன் மூலம் இயேசுவின் சித்தத்திற்குப் பதில்செயல் செய்ய விரும்பினார் (அப். 8:36); (3) அவர் இயேசுவை மேசியா என்று விசுவாசித் தார்; (4) அவர் யூதராயிருப்பதினின்று கிறிஸ்தவராயிருப்பதற்கு மாறச் சித்தம் கொண்டிருந்தார் (8:36) - மனந்திரும்பச் சித்தமுள்ளவராயிருந்தார்; மற்றும் (5) அவர் பாவமன்னிப்பை பெறுவதற்காக, தமக்குள்ள விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தி ஞானஸ்நானம் பெற்றார். (அப். 8:38). அவரது மனமாற்றத்தின் பதிவேடானது இயேசுவைப் பின்பற்றுபவர்களாய் ஆன மற்ற எல்லாருடையது போல அதே மாதிரியைப் பின்பற்றுவதாயிருந்தது என்பதே இங்கு மறைவான கருத்தாக உள்ளது.

சவுலின் மனமாற்றம்

பவுல் என்றும் அறியப்பட்ட (அப். 13:9) சவுலின் மனமாற்றம் பற்றிய மூன்று விபரக் குறிப்புகள் ஒருமுறை லூக்காவினால் அறிக்கையாய் எழுதப்பட்டதாகவும் (அப். 9:1-20) மற்றும் இருமுறை சவுலினால் கூறப்பட்டதாகவும் (அப். 22:1-16; 26:1-18) உள்ளன, இவை சபையின் வரலாற்றில் இவரது மனமாற்றத்தின் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டு கின்றன. (அப். 26:16ல் இயேசுவால் எடுத்துரைக்கப்பட்டபடி) இயேசு ஒரு நோக்கத்திற்காகவே, அவர் (இயேசு) அவரை (சவுலை) ஒரு அப்போஸ்தலராக ஊழியப்படுத்தவே சவுலுக்குத் தரிசனமானார். அவர் (சவுல்) புறஜாதிகளுக்கு ஒரு விசேஷித்த பிரதிநிதியாகவேண்டியிருந்தது (கலா. 1:1; அப். 26:16-18).

சவுல் இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தார் என்று அவருக்கு நிச்சயப் படுத்துவற்காக அவருக்கு இயேசு தரிசனமாகவில்லை, அதற்கு மாறாக அவர் (சவுல்) என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட தமஸ்குவுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று இயேசு கூறினார் (அப். 9:6; 22:10) மற்றும் பிறகு அவருக்கு (சவுலுக்கு) அறிவுறுத்த அனனியாவை அனுப்பினார் (அப். 22:14-16). பவுல் கிறிஸ்துவுக்கென்று செய்யவிருந்த ஊழியத்தினால் அவர் ஒரு விசேஷித்த நபராய் இருந்தாலும், அவர் (பவுல்) தமது பாவங்களில் இருந்து

சுத்திகரிக்கப்படுவதற்கு மற்ற ஒவ்வொருவரும் பதில்செயல் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அதே வழியிலேயே பதில்செயல் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார் (அப். 22:16).

அப். 22:16ன் மீது புரூனரின் விளக்கவுரையானது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தகுதியானது:

> *அனனியாவின் அறிவுறுத்தல்களைப் பவுல் மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றார், இப்பொழுது நீ தாமதிக்கிறதென்ன? நீ எழுந்து கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொண்டு, ஞானஸ்நானம் பெற்று, உன் பாவங்கள் போகக் கழுவப்படு (22:16). பவுலின் பாவத்தைப் போக்குதல் என்பது ஞானஸ்நானத்தில் செய்து முடிக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கின்றது. நடபடிகளில் பெந்தெகொஸ்தேக்குப் பிறகு ஞானஸ்நானம் பற்றிய முதல் குறிப்பில் கூட இந்த இணைப்பு ஏற்படுத்தப்படுகின்றது ... பாவமன்னிப்புக்கென்று ... ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் (2:38).*
>
> *... பவுல் எழுந்து, ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டியதாயிருந்தது. எவரேனும் இதை ஒரு வேலை அல்லது நிபந்தனை என்று அழைக்க விரும்பினால் - மற்றும் அவர் இந்தச் சொல் வழக்கைப் பயன் படுத்தலாகாது என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தால் - பின்பு, ஞானஸ்நானத்திற்கு நடத்தல் என்பது மட்டுமே ஒரே ஒரு ‘‘நிபந்தனையாக’’ உள்ளது. இருந்த போதிலும், லூக்கா தாமே வலியுறுத்தியதுபோல இந்த நடையானது ராஜரீகமான கர்த்தரின் மூலம் கிரியை செய்யும் விசுவாசத்தினால் பெலப்பட்டதாக உள்ளதென்று வலியுறுத்தப்படக்கடவது (இ.வ. எ.கா. அப். 3:16).*
>
> *இருப்பினும் இது மனிதரின் பொறுப்பாக உள்ளது, நாம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள தவறும் பொழுது இன்னொரு திசையில் நாம் தவறு செய்யக் கூடும் (அதாவது, ஆவிக்குரியதற்ற, வன்முறையான பொறுப்பு, ஆனால் எளிய ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றியதே) இதை நடபடிகளில் மேற் கொள்ளப்பட்ட வினயத்துடனேயும் நாம் செய்யக்கூடும்.*
>
> *இந்தப் பொறுப்பின் அளவை உயர்த்தும்படிக்கு ‘‘எழுந்து’’ என்பதற்குப் பிறகு “ஞானஸ்நானம் பெற்று” மற்றும் “கழுவப்படு” என்ற இரண்டு பிரதான வினைச் சொற்கள்* aorist *இடைக் கட்டளையாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இடைக் குரலானது ‘‘உன்னை ஞானஸ்நானப்படுத்திக் கொள்’’ என்று அர்த்தப்பட அவசியமில்லை, மற்றும் இது “உன்னைக் கழுவு” என்று அர்த்தப்பட முடியாது, ஆனால் “உன்னை ஞானஸ்நானப் படுத்த அனுமதித்து இவ்விதமாகச் சுத்திகரிக்கப்படு” என்று இலக்கண ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் மற்றும் முடியும் ... இருந்த போதிலும் இது நடப்பதற்கு அனுமதித்தவர் பவுலே - மற்றும் பவுல், அனுமதித்தார் ஆகிய இரு சொற்களில் பொறுப்புள்ளதை நாம் காண்கின்றோம், இருப்பினும் கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானத்தின் தெய்வீக அளவுகள் மற்றும் அவைகளின் எப்பக்கத்தையும் இழந்து விடுதல் என்பது அதிகம் இழப்பதாக உள்ளது.*
>
> *பவுல் நிபந்தனைகளின் அட்டவணைகள் எதற்கும் கட்டளை*

யிடப்படவில்லை ஆனால் அவர் தம்மை ஞானஸ்நானம் பெறும்படி அனுமதிக்க வேண்டியவராயிருந்தார் மற்றும் "ஒரு மனிதனுடைய கீழ்ப்படிதலினாலே" என்ற (ரோமர் 5:19) பவுலின் விளக்கத்தை நாம் பயன்படுத்துவதென்றால், ஞானஸ்நானத்தில் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட நிபந்தனைகள் யாவற்றையும் தேவன் நடைமுறைப் படுத்துகின்றார்.[3]

எனவே அப். 22:16ஆனது, ஞானஸ்நானத்தில் பாவம் கழுவப்பட வேண்டும் என்பது தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது என்றும், இந்த இடத்திற்கு விசுவாசத்தில் தம்மை எடுத்துச் சென்று தாம் ஞானஸ்நானம் பெறும்படி அனுமதிப்பது கேட்பவருடைய பொறுப்பாக உள்ளது என்றும் நமக்குப் போதிக்கும். இவ்வசனமானது ஆவிக்குரிய ஞானஸ்நானம் பற்றிய நடபடிகளின் முழுப் போதனையையும் தொகுத்துரைக்கின்றது. இவ்வசனத்தில் பவுல் தம் வாழ்வில் பாவம் நீக்கும் நிகழ்ச்சியை ஒரு வாக்கியத்தில் விளக்கியுரைக் கின்றார், மற்றும் இது இப்பொழுது நடபடிகளின் வண்ணமிகு வசனங்களில் நமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள ஆழமான உபதேசங்களுடன் மென்மையான வலைப் பின்னலாக்கப் பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே கிறிஸ்தவராயிருப்பவரின் நோக்கம் கொண்ட ஆவியின் பிரயாசத்தினால் ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்போ அல்லது பின்போ பாவமானது நீக்கப்படுவதில்லை, அது ஒரு மனிதரைக் கிறிஸ்தவராக்குகின்ற ஞானஸ்நானத்திலேயே நீக்கப்படுகின்றது. இது தேவனுடைய கிருபையாக உள்ளது.[4]

பவுல் இயேசுவின் மேல் விசுவாசம் கொண்டவராக, தமது பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பியிருந்த நிலையில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அவர் கிறிஸ்தவர்களை உபத்திரவப்படுத்துவதற்காகத் தமஸ்குவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார் என்பதில் இது தெளிவாகின்றது, ஆனால் நகருக்குள் செல்ல வேண்டும், அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அங்கு கூறப்படும் என்ற இயேசுவின் கட்டளைக்கு அவர் கீழ்ப்படிந்தார் (அப். 9:6; 22:10). அவர் அங்கு சென்று சேர்ந்த பொழுது, கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்த நாடுவதற்குப் பதிலாக மற்ற அறிவுறுத்தலுக்காகக் காத்திருக்கையில் அவர் உபவாசித்து (அப். 9:9) ஜெபித்தார் (அப். 9:11). அவர் விசுவாசித்திருந்து, மனந்திரும்பியிருந்தாலும், இன்னமும் அவரது பாவங்கள் கழுவப்பட்டிருக்கவில்லை; கிறிஸ்துவில் அவர் கொண்ட விசுவாசம் அவரது மாற்றத்திற்குக் காரணமாயிற்று, ஆனால், "… நீ எழுந்து, கர்த்தருடைய நாமத்தைத்தொழுது கொண்டு, ஞானஸ்நானம் பெற்று, உன் பாவங்கள் போகக் கழுவப்படு'' (அப். 22:16) என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டது.

பவுல் "கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொண்டு" ஞானஸ்நானம் பெற்றுப் பாவங்கள் நீங்கக் கழுவப்பட வேண்டுமென்று அனனியா கூறியதால், பவுலின் பாவங்கள் ஞானஸ்நானத்தில் அல்ல, மாறாக அவர் ஜெபம் செய்த பொழுது கழுவப்பட்டன என்று சிலர் முடிவு செய்தனர். இப்படிப்பட்டதொரு முடிவானது பின்வரும் இரண்டு காரணங்களினால்

உண்மையாய் இருக்க முடியாது:

(1) "தொழுது கொண்டு" என்பதற்கான வார்த்தையானது epikalleomai என்பது, இது தொழுது கொள்ளப்படும், இரண்டாம் பெயரினால் குறிப்பிடப்படுகின்றது (லூக். 22:3; அப். 1:23; 4:36; 10:5; முதலியன) அல்லது எவரொருவரிடத்திலாவது ஏற்படுத்தப்படும் வேண்டுகோளுக்குக் குறிப்பிடப்படுகின்றது (அப். 25:11, 12, 21, 25). பாவியானவர் இரட்சிப்புக்கான தம் வேண்டுகோளை இயேசுவின் நாமத்தினால் ஏறெடுக்கின்றார் (அப். 2:21; ரோமர் 10:13). பெந்தெகொஸ்தே நாள் அன்று பேதுரு தமது பிரசங்கத்தில் அப். 2:21ல் (''கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொள்ளுகிறவனெவனோ அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்"), யோவேல் 2:32ஐ மேற்கோள்காட்டிய உண்மையும் கூட சில தனிச் சிறப்பாகக் காணப்பட வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்பவர்களுக்கு அவர், "நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்" (அப். 2:38) என்று கூறினார். கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொள்ளுதல் என்பது ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பிற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தல் என்பது தெளிவு. இது இரட்சிப்புக்காக கர்த்தருடைய நாமத்தில் வேண்டுகோள் விடுக்கையில் நடக்க வேண்டியதாக உள்ளது.

(2) அப். 22:16ல் "தொழுது கொண்டு" என்பது, "எழுந்து" மற்றும் "ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்" என்ற பிரதான வினைச் சொற்களைத் தொடர்ந்து வரும் aorist பெயரெச்சமாக உள்ளது. இராபர்ட்ஸன் அவர்களின் கூற்றுப்படி, "aorist பெயரெச்சத்திற்கு முன்னதாக வினைச் சொல் வரும் பொழுது, அது ஒரே நேரத்தில் நிகழும் செயலின் பெயரெச்சமாகவே ஏறக்குறைய எப்பொழுதுமே உள்ளது.''[5] இது, "ஞானஸ்நானம் பெற்று" மற்றும் "கழுவப்படு" என்ற பிரதான வினைகளின் செயல்கள் நடக்கும் போதே, ''தொழுது கொண்டு'' என்ற aorist பெயரெச்சத்தின் செயல்பாடானதும் நடைபெறுகின்றது என்று அர்த்தப்படுகின்றது. ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறும் காலமே அவர் சுத்திகரிப்பிற்கான தமது வேண்டுகோளை ஏறெடுக்கும் காலம் ஆகும் (1 பேது. 3:21ஐக் காணவும்).

மற்ற ஞானஸ்நான நிகழ்ச்சிகள்

நடபடிகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள மனமாற்றத் தகவல் ஒவ்வொன்றும் லூக்காவின் முன் வைப்பினுடைய நோக்கத்தின்படி முழுமைத்தன்மையில் மாறுபடுகின்றது. கலவையானதொரு சித்தரிப்பானது மன்னிப்பும் ஒரு புதிய வாழ்வுமே அவசியம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இயேசுவே செய்தியாயிருந்தார், இயேசுவின் மீது விசுவாசம் மனந்திரும்புதல் மற்றும் பாவமன்னிப்புக்கென்று ஞானஸ்நானம் ஆகியவைகளே கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட பதில்செயல் ஆக இருந்தது. மனமாற்றத்தின் ஒவ்வொரு தனி நிகழ்ச்சியிலும் இந்தக் கூறுகள் யாவையும் பதிவு

செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை; இருப்பினும், லூக்காவின் எழுதும் முறைமை யானது ஒரு நிகழ்ச்சியில் சில விஷயங்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட தென்றால், அது எல்லா நிகழ்ச்சியிலும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது என்பதையே சுட்டிக்காட்டுகின்றது, இது மனமாற்றத்தின் எல்லா நிகழ்ச்சி களும் ஆராய்ந்து பார்க்கப்படும் பொழுதே மனமாற்றத்தின் சித்தரிப்பானது நிறைவடைகின்றது என்று அர்த்தப் படுத்துகின்றது.

கிறிஸ்து பிரசங்கிக்கப்பட்டார் (அப். 2:22-36; 4:12; 8:5, 35; 10:36-43); இருப்பினும், இது எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை (16:13, 32; 18:4). கிறிஸ்துவைப் பற்றி என்ன பிரசங்கிக்கப்பட்டது என்பது எல்லா வேளைகளிலும் உள்ளடக்கப்படவில்லை (அப். 8:5, 35), ஆனால் இயேசுவைப் பற்றிய செய்தியானது அவரை சிலுவையில் அறையப்பட்ட மற்றும் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தராகவும் உலகத்தின் இரட்சகராகவும் காண்பிக்கும் இன்றிமையாத போதனை யாவற்றையும் நிச்சயமாக உள்ளடக்கியதாய் இருந்திருக்கும். இரட்சிக்கப்படுவதற்கு மனிதர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றிய விஷயத்திலும் இது உண்மையாக உள்ளது; ஏனெனில் எந்த ஒரு (மனமாற்ற) நிகழ்ச்சியும் கூறப்பட்ட ஒவ்வொன்றையுமோ (அப். 2:40) அல்லது செய்யப்பட்ட ஒவ்வொன்றையுமோ வெளிப்படுத்துவதில்லை.

சில நிகழ்ச்சிகளில் விசுவாசிக்கும்படி தனிநபர்களுக்குக் கூறப்பட்டது (அப். 10:43; 13:39; 16:31); சில நிகழ்ச்சிகளில் மனந்திரும்பும்படி அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டது (அப். 2:38; 3:19; 17:30; 26:20); மற்றும் சில நிகழ்ச்சிகளில் ஞானஸ்நானம் பெறும்படி அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டது (அப். 2:38; 10:48; 22:16). பல நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் விசுவாசித்தனர் என்று எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது (அப். 4:4; 8:12, 13; 9:42; 11:17, 21; 13:12, 48; 14:1; 17:4, 12, 34; 18:8; 19:18). எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியிலும் எவரேனும் ஒருவர் மனந்திரும்பினார் என்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. பல நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (அப். 2:41; 8:12, 38; 9:18; 16:15, 33; 18:8; 19:5). ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட சித்தரிப்பானது இரட்சிப்பை நாடின அவர்கள் சுவிசேஷத்தை விசுவாசித்து, மனந்திரும்பி, பாவமன்னிப்புக்காக ஞானஸ்நானம் பெற்றனர் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் என்பது எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை (அப். 8:38, 39; 9:18; 16:33; 18:8; 22:16), ஆனால் அப்படியிருந்தது என்று யூகிக்கப்பட முடியும் (அப். 4:12). விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் மனந்திரும்பியிருந்தனர் என்று எடுத்துரைக்கப்படவில்லையென்றாலும் (யோவானால் மனம் மாறியவர்கள் மனந்திரும்பினர் என்று கூடப் பதிவு செய்யப்படவில்லை, மத். 3:2; லூக். 3:3), அவர்கள் மனந்திரும்பியிருந்தனர் என்று யூகிக்கப்பட முடியும். இதுவே ஞானஸ்நானத்தின் விஷயத்திலும் உண்மையாய் உள்ளது; விசுவாசித்தவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர் என்று எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் எடுத்துரைக்கப்படவில்லையென்றாலும், அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர் என்பது யூகிக்கப்பட முடியும், ஏனெனில்

விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுபவர் இரட்சிக்கப்படுவார் என்று இயேசு எடுத்துரைத்திருந்தார். ஏவப்பட்ட பேச்சாளர் எவரும் தம் உரையைக் கேட்பவர்களிடத்தில் இரட்சிப்புக்கு இயேசு கேட்டுக் கொண்ட எல்லாவற்றையும் கூறத் தவறியிருக்க மாட்டார்.

இரட்சிப்பற்ற நிகழ்ச்சிகள்

பதிவு செய்யப்பட்ட மனமாற்ற நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புள்ள சில நிகழ்ச்சிகள் இரட்சிப்புக்கான கிறிஸ்துவின் கேட்டுக் கொள்ளுதல்களுடைய பாகமாய் இருந்ததில்லை மற்றும் அவை மனமாற்றத்தின் மற்ற நிகழ்ச்சிகளில் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியவைகளும் அல்ல: (1) இயேசு தனிப்பட்ட வகையில் சவுலுக்குத் தரிசனமானார், ஆனால் அவரை (பவுலை) ஒரு விசேஷித்த சாட்சியாகத் தாம் (இயேசு) தேர்ந்து கொண்டிருந்ததை அவர் (பவுல்) அறியச் செய்வதற்காகவே இவ்வாறு தரிசனமானார் (அப். 26:16-18). இயேசு பவுலுக்குத் தரிசனமான பிறகும் கூடப் பவுல் இன்னமும் தமது பாவங்களிலேயே இருந்தார், அவர் தமது பாவங்கள் கழுவப்படுவதற்கு ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டியதாயிருந்தது (அப். 22:16). (2) கொர்நேலியுவும், அவரது வீட்டாரும் மற்றும் அவரது நண்பர்களில் சிலரும் ஞானஸ்நானம் பெறுமுன்பு பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றனர்; ஆயினும், இது யூதர்களைப் போலவே புறஜாதியாரும் இரட்சிப்புக்கு ஏற்றவர்கள் என்பதைப் பின்வரும் எல்லா சந்ததியாருக்கும் அறிவிப்பதற்காகத் தேவன் நிகழ்த்திய ஒரு விசேஷித்த நிகழ்ச்சியாகும் (அப். 15:7-9). பேதுரு அவர்களுக்குக் கூறிய வசனங்களின் மூலமாகவே அவர்களுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாயிற்று (அப். 11:14), அவ்வசனத்தில் இயேசுவின் மீது விசுவாசம் கொள்வதும் (அப். 10:43) மற்றும் ஞானஸ்நானம் பெறுவதும் (அப். 10:47, 48) உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது.

புறஜாதியாரிலிருந்து முதன்முதலில் மனமாற்றப்பட்ட இவர்களைப் பற்றி புரூனர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> அதிகாரம் பதினொன்றில் பேதுரு செசரியாவில் என்ன நடந்தது என்பது பற்றி எருசலேம் சபையாருக்கு மறு ஒத்திகை காட்டினார். ''ஆதியிலே நம்மேல் இறங்கினது போலவே'' (வ. 15) பரிசுத்த ஆவியானவர் கொர்னேலியு வீட்டார் மீதும் இறங்கினார் என்பதை அவர் வலியுறுத்துகின்றார். இந்தக் குறிப்பு இன்றியமையாததாக உள்ளது. பரிசுத்த ஆவியானவர் "எப்பொழுதும் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் செய்கின்றது போலவே" கொர்நேலியு வீட்டார் மேலும் இறங்கினார் என்று பேதுரு கூறுவதில்லை ... ஆனால் செசரியாவில் நடந்ததற்கு இணையானதாகப் பேதுரு ''ஆதியிலே'' நடந்த ஒரு நிகழ்வை மட்டுமே கொண்டு வர முடிந்தது என்ற விஷயமானது, பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப் பிறகு பெந்தெகொஸ்தேயின் வெளிப்படுத்துதலானது குறித்த நிலைக்குக் கொண்டு வருதலாக மட்டுமின்றி அநேகமாக அறியப்படாததாகவும் இருந்தது என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றது.[6]

புறஜாதியார் சுவிசேஷத்தைக் கேட்டு விசுவாசிக்க வேண்டும் என்று தேர்ந்து கொள்ளுதலை தேவன் ஏற்படுத்தியிருந்ததாலும், அவர்களைப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஞானஸ்நானப்படுத்தியதன் மூலம் அவர் அதை அறியச் செய்திருந்ததாலும் (அப். 15:7-9), கொர்நேலியுவும் அவரது வீட்டாரும் ஞானஸ்நானம் பெறுவதைத் தடுக்கும் உரிமை மனிதருக்கு இல்லாதிருந்தது (அப். 10:47). அப்படிச் செய்வதென்பது தேவனைத் தடை செய்தலாய் இருக்கும் (அப். 11:17), அந்த அடிவைப்பை எடுத்து வைக்கப் பேதுரு மனமில்லாதவராய் இருந்தார். வழக்கத்திற்கு மாறாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரைத் தருதல் என்ற இச்செயலானது வழக்கமான செயல் முறைமை என்று கருதப்படலாகாது. பரிசுத்த ஆவியானவருக்குள்ளாகப் புறஜாதியாரின் ஞானஸ்நானம் என்பதன் மூலமாக, இரட்சிப்பு என்பது புறஜாதியாருக்கும் உரியது என்பதைத் தேவன் நிரூபித்தார், மற்றும் புறஜாதியார், ஞானஸ்நானம் பெற்ற யூதர்களைப் போன்ற அதே தராதரமுள்ள கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்க முடியும் என நிரூபித்தார். எல்லாக் காலத்திற்குமாக ஒருமுறை தேவன் நிரூபித்ததை மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபிக்க அவசியம் இல்லாதிருந்தது; இந்தக் காரணத்திற்காகவே, தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்னதாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானம் என்பது மீண்டும் எப்பொழுதும் நடைபெறாது.

1 கொரிந்தியர் 12:13

"நாம் யூதராயினும், கிரேக்கராயினும், அடிமைகளாயினும், சுயாதீனராயினும் எல்லாரும் ஒரே ஆவியினாலே ஒரே சரீரத்திற்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டு, எல்லாரும் ஒரே ஆவிக்குள்ளாகவே தாகந் தீர்க்கப்பட்டோம்" என்று 1 கொரிந்தியர் நிருபம் கூறுகின்றது. யூதர்களுக்கும் புறஜாதியாருக்கும் இராஜ்யத்தைத் திறந்த இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டிலும் அதிகமான தடவைகள் பரிசுத்த ஆவியான வரின் ஞானஸ்நானம் தரப்பட்டது என்று காட்டுவதற்குச் சிலர் இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்த நாடுகின்றனர். புரூனர் பின்வருமாறு நன்முறையில் சுட்டிக்காட்டினார்,

> *சில கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டும் கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்திற்கு அப்பால் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குள் இரண்டாவது, தொடர்ந்த மற்றும் தனிப்பட்ட ஞானஸ்நானம் இருப்பதாக இவ்வசனம் பேசுகிறது என்று விளக்கம் தரப்பட்டால், இவ்வசனத்தின் வார்த்தைகளுக்கு - "எல்லாரும் … எல்லாரும்" - மீறுதல் செய்யப்படுவது மட்டுமின்றி கொரிந்தியர் நிருபத்தின் சந்தர்ப்பப் பொருளாக உள்ள இந்த வசனத்தின் நோக்கத்திற்கே மீறுதல் செய்யப்படுகின்றது. கொரிந்தியருக்கான பவுலின் செய்தியின் பாரமானது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எல்லாரும் ஒருமைத்தன்மையுடன் உள்ளனர் என்பதாகவே உள்ளது.[7]*

எல்லா விசுவாசிகளையும் ஒரே சரீரத்திற்குள்ளாக்கி ஒருமைப்படுத்து

வதற்காக இந்த ஒரே ஞானஸ்நானத்தை எல்லாரும் பெற்றிருந்ததாகப் பவுல் கூறினார். எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் இந்த ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதே அவரது விவாதத்தின் மறைபொருளாய் உள்ளது; ஆகையால், அவர்கள் எல்லாரும் அவர்களின் இனம், பின்னணி அல்லது சமூக நிலை ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாது ஒரே சரீரத்திற்குள் இருந்தனர். சிறப்பான சிலர் மட்டுமே பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தனர் என்றால், அவர்கள் பவுல் போதித்த படியான ஒருமைப்பாட்டிற்குள் தங்களைக் கொண்டு வரும் ஒரே ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறாதிருந்தனர் என்றாகி விடுகின்றது.

நடபடிகளின் புத்தகத்தின்படி, தண்ணீர் ஞானஸ்நானமே விசுவாசிகள் எல்லாராலும் பெறப்பட்ட ஒரே ஞானஸ்நானமாக உள்ளது, பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானமானது மிகவும் சிலருக்கே தரப்பட்டது. இந்தக் காரணத்திற்காகவே, தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் பரிசுத்த ஆவியானவர் எல்லா விசுவாசிகளையும் ஒரே சரீரத்துக்குள் உட்படுத்து கின்றார் என்று அர்த்தப்படுகிறது என்றே 1 கொரி. 12:13 வசனமானது பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஞானஸ் நானப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் எல்லாரும் ஒரே சரீரத்திற்குள்ளாக்கப் படுகின்றனர் என்று முடிவு செய்வதற்கு நடபடிகள் புத்தகத்தின் வரலாற்று ஆதாரங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை.

முடிவுரை

யோவான் மற்றும் இயேசு ஆகியோரின் ஆயத்த ஊழியத்தின் மீது ஆதி சபையானது எப்படி உண்மை நிறைவுடன் கட்டியெழுப்பப்பட்டது என்பதை நடபடிகளின் புத்தகம் வெளிப்படுத்துகின்றது. கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுக்கு இயேசு போதித்தவற்றையே பிரசங்கித்து நடைமுறைப் படுத்தியிருந்தனர். தங்கள் பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்டு, உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரும் இரட்சகரும் என்ற வகையில் இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீது தாங்கள் கொண்ட விசுவாசத்தினாலேயே அவ்விதமாய் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்படியாக ஞானஸ்நானம் பெற்று அவருக்கே தங்கள் வாழ்வை ஒப்புக் கொடுத்தனர். அவர்களின் ஒப்புக் கொடுத்தலினால், அவர்கள் பழங்கால உலகத்தில் எரியூட்டப்பட்ட விளக்காய் இருந்து இயேசுவின் மூலம் வழிகாட்டும் சுடரொளியைப் பெற்றிருந்தனர். அவர்களின் ஞானஸ்நானம் என்பது அவர்களின் வாழ்வில் ஒரு திருப்பு முனையாக இருந்து, அதனால் உலக வரலாற்றிலும் அது ஒரு திருப்பு முனையாகிற்று.

குறிப்புகள்

[1]Frederick Dale Bruner, *A Theology of the Holy Spirit* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1970), 189. [2]Ibid. [3]Ibid., 216-17. [4]Ibid., 218. [5]A. T. Robertson, *A Grammar of the Greek New Testament,* 4th ed., (Nashville: Broadman Press, 1923), 1113. [6]Bruner, 194. [7]Ibid., 292.